

“Bünyân - 1 Mersûs” – Sağlam Yapı

İstanbul, 7 Aralık 2007

Halk olarak hepimizi bir arada tutan nedir? Devlet adamlarımız ve yazar çizer, bilim adamı olan birileri, bu sorudan aciz kalmışlar ve sonunda Anayasa'ya, Anayasa'daki T.C. vatandaşlığı kavramına sığınmışlardır. Bunu sebep olarak görüyor ve gösteriyorlar. Ama, bu, sadece hukuki, resmi bir bağdır. Sebep değil, sonuçtur. Bizler, anayasal vatandaşlık bağıyla birbirimize bağlı olduğumuz için “bir arada” değiliz; “bir arada” olduğumuz için bunu bir de hukukî bir bağla güçlendirmek ihtiyacını duymuşuz ve bu bağa resmîlik hüviyeti vermiş ve kazandırmışız.

Oysa bizi bir arada tutanın ne olduğunu görmek hiç de zor değil; diğer toplumlarınkine göre, çok daha kolaydır. Çünkü: bizi birbirimize bağlayan, bizi bir arada tutan bağlar, diğer toplumlarınkinden çok daha somut, çok daha yoğun, çok daha sıkıdır. “Birlikte yaşama”, bizde çok daha tabii, çok daha keskin, çok daha anlaşılırdır.

Bizi bir arada tutan, sadece hukukî, resmi bir bağ değildir. O kutlu bir bağdır. Ah, bilsek, o ne kadar kutlu bir bağdır!

O, öncelikle “milletdaşlık” bağıdır. Aynı millete mensup olma bağı, aynı milletin “çocukları” olma bağıdır. Kutlu bir milletin çocukları olma bağıdır. Nedir bu millet? Bu millet, adıyla sanıyla “İslâm Milleti” dir. Hz. Âdem'den başlayarak, muvahhidler, müminler, Millet-i İbrahim adlarıyla gelen, Peygamber Efendimiz'den itibaren de “İSLÂM MİLLETİ” adını alan, Allah'ın izni ile kıyamete kadar da sürecek, gerçek insanlığın ve insancılığın milleti olan millettir. Bu bağla biz birbirimize kopmaz bir biçimde bağlıyız. Kimse bizi

birbirimizden ayıramayacaktır. Yine de, Batı, ruhuna işlemiş fitnecilik karakteriyle boş durmamakta, bizi birbirimize bağlayan kutlu millet bağına kemirerek, farklılıklarımızı ayrımcılık, bölünmüşlük, parçalanmışlık yönünde kullanmaya çalışıyor. Milletimizi, yurdumuzu bölüp parçalamak için bin dereden su getiriyor. A.B.'ye girmek isteyen devleti, bir bahaneyle bu yönde şartlandırıyorlar. Etnik farklılıkları, inanç farklılıklarını ileri sürerek, sözde, kişilerin insanlık haklarını, özgürlüklerini koruma, sağlama adı altında aramızdaki milletdaşlık bağına gevşetmek, derinleştirmek, toplumda çatlaklıklar oluşturmak, bu çatlaklıkları büyütme, sonunda milleti paramparça hale getirmek istiyorlar.

Batı'nın kendisine uyum sağlamamız için bizden istediklerinin içimizde hiç kimseye hiç bir gruba faydası yok. Parça için yararsız, hatta zararlı olan, "bütün" için daha çok zararlı olur.

Bizi bir arada tutan bağ milletdaşlık bağı, çok sağlam bir temele sahiptir ve yıkılmaz kale gibi bir zemine oturmuştur. Bu, sadece, aramızda 1923'te başlayan bir hukuk bağından ibaret değildir. Bu, ezeli bir bağıdır. İlâhi bir bağıdır. Kur'an-ı Kerim'de zikr edilen bir bağ. Ruhların verdiği söz. Denilebilirse, bu, sadece, Rousseau'nun sözünü ettiği, o günden bu güne kabul gören içtimaî mukavele, sosyal mukavele veya bugün "toplum sözleşmesi" olarak adlandırılan sosyolojik bağdan da ibaret değildir. Metafizik bir bağıdır. Ruhlarımızın ezelden verdiği söz bağıdır. Toplumsal bağ, bu bağın bir uzantısı, hukuksal bağ da bu bağın bir sonucu, uzantısı ve yansımasıdır.

Milletdaşlık, içi boş bir kavram değildir. İçi dolu bir kavramdır. Coğrafya, tarih doludur. Yurttaşlık, tarihdaşlık bu bağla çok güçlendirir. Vatandır bizi bağlayan. Vatan nedir? Millet nedir? Vatan ve millet, uğruna ölünen toprak ve topluluktur. "Ben ezelden beri hür yaşadım, hür yaşarım" irade ve ruhudur. Ezel sözünün altını çiziniz. Halk türkülerine kadar bu ruh sızmıştır; "Urfalıyım ezelden" vb gibi, Urfalı

olmak, bu milletin çocuğu olmak, müslüman olmak, Hz. İbrahim'e, hatta ezele gitmek bitişmek demektir. Yoksa, sadece, bir etnisite söz konusu değildir. Ortak bir inanç ve metafizik, ortak bir toplum yaşantısı, ortak yurt, ortak tarih, ortak bir kültür, ortak bir medeniyet oluşturmuştur. Hem milletdaş, hem yurttaş, hem dindaş, hem devletdaş, hem medeniyetdaşız.

Evet, biz milletdaşız. Bu tarihi sosyolojik toplum sözleşmesi, din ve metafizik sözleşmesi özlü bir inanç düşünce ve yaşantı bağıdır. Aynı zamanda devletdaşız. Sadece aynı toplumun, aynı milletin çocukları değil, aynı zamanda aynı devletin bağılısı, uyruğu, yurttaşız. Bu devlet, isim, sınır, toprak, rejim değiştirebilir. Fakat, temelde, Peygamber Efendimizin kurduğu devlet, Dört Halife Devleti, Emevi, Abbasi, Selçuklular, Osmanlılar ve irili ufaklı daha bir çok devlet görünümünde, bütüncül veya parçalı ortaya çıkan aynı devlettir. T.C. Devleti de Osmanlı Devleti'nin küçülmüşü, uzantısı ve rejimi değiştirilmiş, batılılaştırılmış, batılılaştırılmaya dönüştürülmüşüdür. Kuruluşunda, Batıdan gelen nasyonalizm ve laiklik düşüncelerinin etkisinde kalmıştır. Bugüne kadar böyle gelinmiştir. Ancak, şimdi, büyük problem doğuruyor bu yapılaşma. Ama yine de onun altında her şeye rağmen, asıl yapı, temel yapı, ana yapı duruyor. Milletimizin ruhunda bu duruyor. A.B. hülyası, aldatmacası bu temeli yıkamayacak.

Evet, medeniyetdaşız. Ortak kültürümüz, şiirimiz, musikimiz var. Halk musikisi, klasik musiki, tüm etnik gruplar için ortak. Halk şiiri, Divan şiiri, Mevlâna, Hacı Bektaş, Y. Emre, Fuzulî, bu çeşitlilik, bu zenginlik, milleti ayırmaz, birbirine perçinler. Bunlardan ayrılmak, karanlığa düşmek, uçurumlara yuvarlanıp kaybolmak demektir. Çok ırklı, çok dilli, çok renkli bir milletiz.

Evet, Tarihdaşız. Sevinç ve üzüntü, zafer ve yenilgi, övüncü ve utancı ortak bir milletiz. Binlerle ifade edilen yılları, devirleri, zamanı, kahramanlık, yiğitlik

destanlarıyla ortakça doldurdu toplumumuz. İnanç, vatan, millet uğruna binlerce öldük, şehit olduk. Şehitlik, milletdaşlığın ana harcıdır. Ne tevafuktur ki, şehitlik, birlikteliğimizin, millet yapımızın horasanıdır. Kur'an-ı Kerim'in bünyân-ı mersûs ifadesi, millet yapımızın sağlamlığını, safların sıkılığını taşları birbirine kurşunla perçinlenmiş, kenetlenmiş, bir duvar benzetmesi ile gözlerimizin önünde canlandırıyor.

Yurtdaşız. Dağlarımızı, ırmaklarımızı, yollarımızı, denizlerimizi, göğümüzü, toprağımızı birlikte tasarruf ediyoruz. Bu yurt, bu toprak, bizimle yoğrulmuştur, biz onunla yoğrulmuşuz. Hamurumuz, çamurumuz aynıdır. Şehirlerimizi, köy ve kasabalarımızı, kütüphanelerimizi, sebillerimizi, hanlarımızı, hamamlarımızı, hep birlikte sahiplenmiş bulunuyoruz.

Bütün bu, tüm dünyadan değerli varlıklarımızı ve birlikteliğimizi A.B. uğruna mı feda edip parçalanıp birbirimizden ayrılacağız, ufalanıp yok olacağız? A.B. bizim için, tez değil, antitezdir. İslâm Birlik ve Bütünlüğü önünde bir antitez, alternatif bile olamaz. Tüm islâm âlemince sun'î bir bölünmüşlüğü yaşıyorsak, bu böyle sürüp gidecek değildir. Allah'ın izni ile tarih dönecek, talih dönecektir. Daha çok parçalanma değil, yeniden büyüme ve bütünleşme günü gelecektir. Bu, kaderin bizim için sakladığı bir sırdır.

Bu; DİRİLİŞ YOLU sırrıdır. Toplumun bağrında açılmak istenen yaraları kim iyileştirecek? Yıkılmak istenen Millet Binasının duvarlarını kim onaracak? Açılan çatlakları kim kapatacak? Sorularının cevabı da bu sırda gizlidir.

Bu yol, Diriliş Yolu, bilinçli aydınların görev için koşacağı bir yoldur. Milletimiz büyük, kök sağlam, temel eşsizdir. Binbir hâtırayla örülü geçmiş, acı-tatlı ortak yaşantılı şimdiki zaman ve ancak birliktelik gücüyle gerçekleşebilecek gelecek umudu bulunmaz hazinemizdir.

DİRİLİŞ GÖRÜŞÜ, İSLÂM MİLLETİ gerçeğine dönüş işaretiyle, yolu aydınlatacak, ufukları aydınlatacak ve bu umudu gerçekleştirecektir.

Elbet, Allah'ın izniyle.

YÜCE DİRİLİŞ PARTİSİ

Genel Başkanı

A. Sezai KARAKOÇ